

UCHWAŁA Nr X/104/23
Rady Miejskiej w Pasłęku
z dnia 29 listopada 2023 roku

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15, art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.), w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935)

Rada Miejska w Pasłęku uchwala, co następuje:

§ 1

Po zapoznaniu się z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa wniesionym przez P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w odniesieniu do uchwały Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części Pasłęka (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 3 poz. 36 z dnia 13 stycznia 2011 roku), w części dotyczącej wysokości zabudowy, tj. § 12 ust. 4, § 16 ust. 5 pkt 3) lit a), § 17 ust. 5 pkt 3) lit a), § 17 ust. 5 pkt 4) lit a), § 17 ust. 5 pkt 5) lit a), § 17 ust. 5 pkt 6) lit a), § 18 ust. 5 pkt 4) lit a), § 19 ust. 5 pkt 3) lit c), § 19 ust. 5 pkt 4) lit a), § 19 ust. 5 pkt 5) lit c), § 20 ust. 5 pkt 3) lit a), § 21 ust. 5 pkt 4) lit a), § 22 ust. 5 pkt 3) lit a), § 23 ust. 5 pkt 3) lit a), § 24 ust. 5 pkt 3) lit a), § 25 ust. 5 pkt 2) lit a), § 25 ust. 5 pkt 3) lit c), § 25 ust. 5 pkt 4) lit c), § 26 ust. 5 pkt 3) lit a), § 27 ust. 5 pkt 3) lit a), § 28 ust. 5 pkt 3) lit a), § 29 ust. 5 pkt 3) lit a), § 30 ust. 5 pkt 3) lit a), § 31 ust. 5 pkt 2) lit a), § 32 ust. 5 pkt 4) lit a), § 34 ust. 5 pkt 3) lit a), § 34 ust. 5 pkt 3) lit a), § 35 ust. 5 pkt 3) lit a), § 35 ust. 5 pkt 4) lit a), § 35 ust. 5 pkt 5) lit a), § 37 ust. 5 pkt 3) lit a), § 37 ust. 5 pkt 4) lit a), § 38 ust. 5 pkt 3) lit a), § 40 ust. 5 pkt 3) lit a), § 42 ust. 5 pkt 4) lit a), § 43 ust. 5 pkt 3) lit a), § 45 ust. 5 pkt 3) lit a), § 46 ust. 5 pkt 3) lit a), § 48 ust. 5 pkt 3) lit a), § 49 ust. 5 pkt 3) lit a), § 50 ust. 5 pkt 3) lit a), § 51 ust. 5 pkt 3) lit a), § 52 ust. 5 pkt 3) lit a) - Rada Miejska w Pasłęku, po rozpatrzeniu ww. wezwania, uznaje wezwanie za bezzasadne w świetle ustalonego stanu prawnego i faktycznego przedstawionego w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2

Zawiadamia się wzywającego o sposobie rozpatrzenia wezwania poprzez doręczenie niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Pasłęku oraz publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Pasłęku.

Uzasadnienie
do uchwały Nr X/104/23
Rady Miejskiej w Pasłęku z dnia 29 listopada 2023 roku
w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

W dniu 5 października 2023 r. do Rady Miejskiej w Pasłęku wpłynęło wezwanie P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie do usunięcia naruszenia prawa w odniesieniu do uchwały Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części Pasłęka (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 3 poz. 36 z dnia 13 stycznia 2011 roku), w części dotyczącej wysokości zabudowy, tj. § 12 ust. 4, § 16 ust. 5 pkt 3) lit a), § 17 ust. 5 pkt 3) lit a), § 17 ust. 5 pkt 4) lit a), § 17 ust. 5 pkt 5) lit a), § 17 ust. 5 pkt 6) lit a), § 18 ust. 5 pkt 4) lit a), § 19 ust. 5 pkt 3) lit c), § 19 ust. 5 pkt 4) lit a), § 19 ust. 5 pkt 5) lit c), § 20 ust. 5 pkt 3) lit a), § 21 ust. 5 pkt 4) lit a), § 22 ust. 5 pkt 3) lit a), § 23 ust. 5 pkt 3) lit a), § 24 ust. 5 pkt 3) lit a), § 25 ust. 5 pkt 2) lit a), § 25 ust. 5 pkt 3) lit c), § 25 ust. 5 pkt 4) lit c), § 26 ust. 5 pkt 3) lit a), § 27 ust. 5 pkt 3) lit a), § 28 ust. 5 pkt 3) lit a), § 29 ust. 5 pkt 3) lit a), § 30 ust. 5 pkt 3) lit a), § 31 ust. 5 pkt 2) lit a), § 32 ust. 5 pkt 4) lit a), § 34 ust. 5 pkt 3) lit a), § 34 ust. 5 pkt 3) lit a), § 35 ust. 5 pkt 3) lit a), § 35 ust. 5 pkt 4) lit a), § 35 ust. 5 pkt 5) lit a), § 37 ust. 5 pkt 3) lit a), § 37 ust. 5 pkt 4) lit a), § 38 ust. 5 pkt 3) lit a), § 40 ust. 5 pkt 3) lit a), § 42 ust. 5 pkt 4) lit a), § 43 ust. 5 pkt 3) lit a), § 45 ust. 5 pkt 3) lit a), § 46 ust. 5 pkt 3) lit a), § 48 ust. 5 pkt 3) lit a), § 49 ust. 5 pkt 3) lit a), § 50 ust. 5 pkt 3) lit a), § 51 ust. 5 pkt 3) lit a), § 52 ust. 5 pkt 3) lit a).

Aktowi prawa miejscowego (uchwale w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części Pasłęka) Wzywający zarzuca naruszenie następujących przepisów prawa materialnego:

1. art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji RP w związku z art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ("UPZP") oraz art. 4 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 10 w związku z art. 1 ust 2 pkt 10 UPZP, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uchwalenie skarżonych postanowień MPZP, z pominięciem regulacji rangi konstytucyjnej i ustawowej, dotyczących zasad tworzenia aktów prawa miejscowego oraz pominięciem intencji ustawodawcy dotyczących znaczenia infrastruktury telekomunikacyjnej dla społeczności lokalnych - jako że: 59 pkt 7) lit. d) tiret 4, 5 10 pkt 7) lit. c) tiret 4, 5 11 pkt 7) lit. c) tiret 3, 5 14 pkt 7) lit. c) tiret 4 MPZP ustanawiają ograniczenia w możliwości lokalizowana na terenie objętym planem stacji bazowych telefonii komórkowej, w tym m.in. poprzez wprowadzenie nieprecyzyjnej definicji "*wysokości zabudowy*" oraz nieostre i uznaniowe ograniczenie możliwości lokalizowanych urządzeń, uzależniające możliwość zlokalizowania niezbędnej infrastruktury od uznania organów administracji;
2. art. 20, 22 i 32 ust. 112 Konstytucji oraz art. 2 i 12 ustawy - Prawo przedsiębiorców w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne poprzez ich niezastosowanie i w rezultacie uznanie, że dopuszczalne jest ustalanie nieostrych i uznaniowych ograniczeń w zakresie warunków lokalizowania stacji bazowych telefonii komórkowej na obszarze objętym MPZP, powodujących ograniczenie możliwości rozwoju sieci

telekomunikacyjnych, przy braku ograniczeń w lokalizowaniu usług świadczonych za pomocą urządzeń i sieci kablowych oraz podziemnych, co w rezultacie powoduje bezprawne ograniczenie Wzywającemu możliwości prowadzenia na tym terenie działalności telekomunikacyjnej pozwalającej na świadczenie usług bezprzewodowych za pomocą stacji bazowych wykorzystujących technologię połączeń radiowych, jak również dyskryminuje ją w stosunku do przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne za pomocą sieci kablowych podziemnych;

3. art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tj, Dz. U. z 2022 r. poz. 884 z późn. zm.)(dalej „*Specustawa*”) w zw. z art. 2, art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z art. 14 ust. 8, art. 4 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 10 UPZP poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji wprowadzenie przepisów uchwały uchwałą Rady Miejskiej w Pasłęku z 9 lipca 2010 roku (Nr VI/58/10) (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 3 poz. 36 z dnia 13 stycznia 2011 roku) wprowadzające postanowienia uniemożliwiające lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej;
4. art. 94 w zw. z art. 7, art. 87 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 92 Konstytucji RP w zw. Z art. 15 ust. 2 pkt 6 UPZP oraz § 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (dalej r.w.t.), poprzez niezdefiniowanie pojęcia „wysokości zabudowy” czym uniemożliwia obliczenie w sposób równy i jednolity wysokości obiektów budowlanych innych niż budynki;
5. naruszenie § 143 w zw. z § 57 ust. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „*Zasad techniki prawodawczej*” (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283), poprzez nadanie tego samego numeru dwóm kolejnym paragrafom zawierającym odmienne przepisy.

Analiza treści wezwania do usunięcia naruszenia prawa, tj. zakresu kwestionowanych ustaleń planu oraz uzasadnienia wezwania, wskazują na jego bezzasadność.

Przedmiotem wezwania są uregulowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części Pasłęka w zakresie dotyczącym ustaleń wysokości zabudowy. Zdaniem wzywającego przepisy te bezprawnie ograniczają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu możliwości prowadzenie na terenie objętym planem działalności telekomunikacyjnej, polegającej na świadczeniu usług bezprzewodowych, w przypadku wzywającego chodzi o lokalizację stacji telefonii komórkowej. Wzywający wskazuje, iż najważniejszą charakterystyczną cechą stacji bazowej telefonii komórkowej jest jej wysokość nad poziomem terenu. Stacje bazowe dla swego poprawnego działania wymagają instalacji w punktach górujących nad okolicą, w przeciwnym wypadku stacja nie będzie działała w pełni efektywnie. Wzywający żąda stwierdzenia nieważności wymienionych zapisów planu - w sumie 43. W uzasadnieniu Wzywający stwierdza, że jego celem jest wyeliminowanie z obrotu

prawnego przepisów planu, które wprowadzają ograniczenie wysokości obiektów budowlanych nie będących budynkami na terenie objętym planem.

Analizując faktyczny zakres wezwania trzeba wziąć pod uwagę następujące kwestie:

- pojęcie „zabudowa” w powszechnym rozumieniu oznacza ogół budynków na danym terenie (za Słownikiem Języka Polskiego PWN);
- obiekty budowlane dzielą się 3 grupy: budynki, budowle i obiekty małej architektury, (przepisy prawa budowlanego);
- maszt telefonii komórkowej jest budowlą, a nie budynkiem.

Mając na uwadze powyższe, czyli faktycznym celem Wzywającego jest wyeliminowanie zapisów MPZP ograniczających wysokość budowli.

Analiza zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego Uchwałą Nr/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z 9 lipca 2010 roku, wskazanych w treści wezwania prowadzi do następujących wniosków:

1. wzywający kwestionuje 25 zapisów odnoszących się wyłącznie do wysokości zabudowy: § 17 ust. 5 pkt 3) lit a), § 17 ust. 5 pkt 4) lit a), § 17 ust. 5 pkt 5) lit a), § 17 ust. 5 pkt 6) lit a), § 18 ust. 5 pkt 4) lit a), § 19 ust. 5 pkt 3) lit c), § 19 ust. 5 pkt 4) lit a), § 19 ust. 5 pkt 5) lit c), § 20 ust. 5 pkt 3) lit a), § 21 ust. 5 pkt 4) lit a), § 25 ust. 5 pkt 4) lit c), § 26 ust. 5 pkt 3) lit a), § 30 ust. 5 pkt 3) lit a), § 31 ust. 5 pkt 2) lit a), § 32 ust. 5 pkt 4) lit a), § 34 ust. 5 pkt 3) lit a), § 34 ust. 5 pkt 3) lit a) w rozdziale III, § 35 ust. 5 pkt 3) lit a), § 35 ust. 5 pkt 4) lit a), § 37 ust. 5 pkt 3) lit a), § 37 ust. 5 pkt 4) lit a), § 38 ust. 5 pkt 3) lit a), § 40 ust. 5 pkt 3) lit a), § 42 ust. 5 pkt 4) lit a), § 48 ust. 5 pkt 3) lit a), § 50 ust. 5 pkt 3) lit a), co jest sprzeczne z celem wezwania wskazanym przez Wzywającego, gdyż zamierza on wyeliminować z obrotu prawnego zapisy ograniczające wysokość budowli. Należy więc uznać, że wezwanie w tym zakresie jest bezzasadne. Jednocześnie warto zauważyć, że powyższa numeracja nie zawiera kompletu zapisów odnoszących się do wysokości zabudowy. Wezwaniu nie podlega przepis § 41 ust. 5 pkt 3) lit a), choć jest identyczny skarżonemu przepisowi zawartemu w § 37 ust. 5 pkt 4) lit a), § 38 ust. 5 pkt 3) lit a), § 40 ust. 5 pkt 3) lit a), § 50 ust. 5 pkt 3) lit a);
2. spośród wymienionych w skardze 17 zapisów (obejmujących 16 terenów elementarnych) ustala wysokości budowli do 12 rn: § 16 ust. 5 pkt 3 lit a), § 22 ust. 5 pkt 3) lit a), § 23 ust. 5 pkt 3) lit a), § 24 ust. 5 pkt 3) lit a), § 25 ust. 5 pkt 2) lit a), § 25 ust. 5 pkt 3) lit c), § 27 ust. 5 pkt 3) lit a), § 28 ust. 5 pkt 3) lit a), § 29 ust. 5 pkt 3) lit a), § 34 ust. 5 pkt 3) lit a), w rozdziale IV, § 35 ust. 5 pkt 5) lit a), § 43 ust. 5 pkt 3) lit a), § 45 ust. 5 pkt 3) lit a), § 46 ust. 5 pkt 3) lit a), § 49 ust. 5 pkt 3) lit a), § 51 ust. 5 pkt 3) lit a), § 52 ust. 5 pkt 3) lit a). Warto zwrócić uwagę, że powyższe przepisy stanowią taką samą maksymalną wysokość zabudowy jak i maksymalną wysokość budowli. Zdaniem Wzywającego w tym przypadku nie da się zrealizować stacji bazowych telefonii komórkowej efektywnie świadczących usługi, gdyż nie da się ich dostatecznie wynieść ponad zabudowę;

3. plan miejscowy nie zawiera zapisu § 12 ust. 4 - który został wskazany przez Wzywającego w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa.

Do rozstrzygnięcia stanowi więc kwestia czy w świetle przepisów ustawy dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 733), tzw. „specustawy”, ww przepisy planu ustalające maksymalną wysokość budowli uniemożliwiają przedsiębiorcy sytuowanie masztów telefonii komórkowej. Jak wcześniej wykazano Uchwała Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z 9 lipca 2010 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części miasta Pasłęka nie zawiera zakazów lub rozwiązań mogących uniemożliwić lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, o których mowa w art. 46 ust. 1 „specustawy”. Jedynym ograniczeniem dla sytuowania masztów telefonii komórkowej czyli budowli, jest ustalenie dla 16 terenów elementarnych maksymalnej wysokości budowli. Wobec powyższego dla planowanych przez skarżącego działań w obrębie tych terenów, ma zastosowanie przepis art. 46 ust. 1a. „specustawy”, który stanowi, że nie stosuje się ustaleń planu miejscowego w zakresie ustanowionych zakazów lub przyjętych w nim rozwiązań, o których mowa w ust. 1, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Wzywający twierdzi również, że definicja wysokości zabudowy jest nieprecyzyjna. Wyjaśnić należy, że Uchwała Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z 9 lipca 2010 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części miasta Pasłęka nie zawiera definicji pojęcia „wysokość zabudowy”, podkreślając jednocześnie, że nie ma ustawowych delegacji upoważniających organ sporządzający projekt m.p.z.p. do ustalania takiej definicji. Za Słownikiem Języka Polskiego przyjmuje się, że zabudowa to ogół budynków na terenie, co oznacza że ustalenia w zakresie wysokości zabudowy nie dotyczą masztów telefonii komórkowej, albowiem nie są budynkami lecz budowlami. Dla budowli jaka jest maszt telefonii komórkowej ustalenie jego wysokości jest wyłącznie kwestią techniczną i nie ma żadnego związku z definicją pojęcia „wysokość zabudowy”.

Uchwała Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku zawiera ogólne zasady lokalizacji infrastruktury technicznej, a także przebudowy, rozbudowy sieci i urządzeń istniejących, które są zawarte są w § 15 ust. 1 (Ustalenia dla systemów infrastruktury technicznej, zasady ich modernizacji i rozbudowy). Zasady te odnoszą się do wszystkich rodzajów infrastruktury technicznej i są jednakowe zarówno dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi bezprzewodowe, jak i dla przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne w technologii stacjonarnej. Ustalenia planu nie faworyzują żadnego z rodzajów usług telekomunikacyjnych, a co za tym idzie przedsiębiorców świadczących te usługi, tym samym brak uzasadnienia dla zarzutu naruszenia Art. 20, 22 i 32 ust. 112 Konstytucji oraz art. 2 i 12 ustawy - Prawo przedsiębiorców w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne. Wobec powyższego uznać należy, że wezwanie w tym zakresie również jest bezzasadne.

W wezwaniu zarzuca się także naruszenie przepisów w sprawie "*Zasad techniki prawodawczej*" poprzez nadanie tego samego numeru dwóm kolejnym paragrafom zawierającym odmienne przepisy. W Uchwale Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z 9 lipca 2010 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części miasta Pasłęka, faktycznie zaistniała omyłka pisarska polegająca na nadaniu dwóm paragrafom tego samego numeru - chodzi o § 34 zawierający ustalenia szczegółowe dla terenu VII.19.MN o powierzchni 1,67 ha oraz § 34 zawierający ustalenia szczegółowe dla terenu VIII.01.MU o powierzchni 3,96 ha. Plan zagospodarowania przestrzennego, jako akt prawa miejscowego powinien zawierać regulacje czytelne, niebudzące wątpliwości interpretacyjnych. Biorąc pod uwagę zarówno tekst jak i rysunek planu, wskazana omyłka pisarska nie ma wpływu na stosowanie planu.

Rada Miejska w Pasłęku nie widzi uzasadnienia dla skargi wywodzącej się, z zarzutu, że Uchwała Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z dnia 9 lipca 2010 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części miasta Pasłęka zawiera przepisy ograniczające rozwój usług i sieci telekomunikacyjnych. Nie widzi również uzasadnienia dla zarzutu, że przepisy tej uchwały stały się narzędziem niezgodnego z prawem ograniczenia swobody działalności gospodarczej i nierównego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Tym samym zarzut naruszenia wskazanych w petitum wezwania do usunięcia naruszenia prawa przepisów rangi konstytucyjnej, ustawowej oraz rozporządzeń, należy uznać za niezasadny.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28.08.2018 r. (sygn. akt II OSK 1624/18) wskazał, że zgodnie z treścią art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935), przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9 (tj. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2 (tj. art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wnioskując a contrario, z przepisu tego można wprost wywieść, iż przepisy art. 52 i art. 53 p.p.s.a. oraz art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017 r. stosuje się nadal do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych przed tym dniem. Innymi słowy, skargi do sądu administracyjnego na akty podjęte albo czynności dokonane przez organy administracji przed 1 czerwca 2017 r. powinny być poprzedzone wezwaniem organu do usunięcia naruszenia prawa, natomiast skargi na akty podjęte lub czynności dokonane po tej dacie mogą być wniesione do sądu bez zachowania tego trybu. W świetle art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) decydujące znaczenie dla procedury

wniesienia skargi do sądu administracyjnego ma data podjęcia aktu lub dokonania czynności przez organ administracji, mających być przedmiotem tej skargi. Uchwała Nr VI/58/10 Rady Miejskiej w Pasłęku z 9 lipca 2010 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części miasta Pasłęka, w sposób oczywisty została podjęta przed datą wejścia w życie ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) - co miało miejsce 1 czerwca 2017 r. (art. 18 tej ustawy).

Wskazać także należy, że Wzywający pismem z dnia 7 czerwca 2023 r. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na w/w uchwałę Rady Miejskiej w Pasłęku (o treści w zasadzie odpowiadającej niniejszemu wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa). Wezwaniem z dnia 22 sierpnia 2023 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie (sygn. akt II SA/Ol 771/23) wezwał Gminę Pasłęk do nadesłania wezwania złożonego przez stronę skarżącą (tj. P4 Sp. z o.o.). W odpowiedzi Gmina Pasłęk pismem z dnia 13.09.2023 r. oświadczyła, że strona skarżąca przed wniesieniem skargi nie składała wezwania do usunięcia naruszenia prawa w związku z podjęciem zaskarżonej uchwały. W konsekwencji Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie postanowieniem z dnia 30 października 2023 r. odrzucił skargę wskazując, że warunkiem formalnym skutecznego wniesienia skargi jest wezwanie właściwego organu gminy do naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, stosownie do treści art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu sprzed nowelizacji.

Wobec powyższego podjęcie stosownej uchwały jest uzasadnione.